

MAUNO RUUSKANEN

**KARMA
HORARIO**

Karman aikataulu

Aiemmat julkaisut

– VANHUSHOITAJA Nitro 2020

Mauno Ruuskanen

Karman horario

Jännitysromaani

© 2020 Mauno Ruuskanen

Kannen suunnittelu: Books on Demand

Sisuksen taitto: Mauno Ruuskanen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2497-2

ALKUSANAT

Tämän fiktiivisen kertomuksen juuret yltävät 1900-luvun tapahtumiin. Identiteettinsä vaihtanut ja tappoon syylistynyt mies pakenee Viron kautta Suomeen.

Entisaikojen häpeälliset mieltymykset ovat nykyisin hyveitä.

Suomikin on muuttunut. Sukupuolen tai ihonvärin mukaan nimittely on kiellettyä. Vanhempia elossa olevia kutsutaan ”riskiryhmäläisiksi.”

Vuonna 2020 Eurooppaan levinnyt koronavirus on tappanut syyllisiä kuin syyttömiäkin.

Rikollisten toimintaa se ei pysäytä. Raiskaukset, huijaukset ja huumeiden salakuljetus työllistää myös pienten kaupunkien poliiseja. – Huijarit tunkeutuvat vanhusten kotiin tekeytymällä omaishoitajien avustajaksi. Siitä saa alkunsa tapahtuma, joka vaikuttaa vanhuspäiviään viettävän Jokenkin elämään Las Palmasissa.

Omaishoitajan uupumus

Väsyneet ajatukset toivat mieleen muutaman vuoden takaisen onnellisen parisuhteen. Vaimo oli energinen ja seurallinen, laittoi ruokaa ja kävi ostoksilla. Eräänä lauantaina hän oli liukastunut kylpyhuoneessa ja satuttanut nilkkansa. Siinä oli murtuma ja nilkka joutui olemaan kipsattuna useita kuukausia. Kauko oli miettinyt, että se oli hänen syynsä, kun Tuula liukastui.

Olihan niitä nykyisin sellaisia lattiapinnoituksia, että liukastumisen voisi estää. Onnettomuuden jälkeen se oli myöhäistä.

Jokainen vaimon kipuilu ja voivottelu tuotti tuskaa Kaukolle. Tuula tottui pian pyörätuoliinsa, koska Kauko työnteli sitä kykijensä mukaan.

Olihan se kurjaa istua pyörätuolissa, joten hän hukutti tylsyytensä syömiseen. Jäätelöä, karamellia, leivoksia. Lisäksi hän huomasi, että Kauko oli tukena ja turvana. Lihomisen seurauksena vaimo alkoi ajatella, että mies saattaisi katsella muitakin naisia. Se oli estettävä keinolla millä hyvänsä. Kaukon piti olla aina hänen näköpiirissään. Ostoksilla käytiin invataksilla. Nainen määräsi mitä mies hakisi hyllystä. Pahinta oli ne pakolliset omaishoitajan vapaat. Kolmevuorokautta siellä hoivatalossa Käpyrinteellä. Onneksi siellä sai pitää puhelinta. Hän soitteli useasti ja antoi ohjeita Kaukolle, mitä tekisi sillä aikaa, kun hänen täytyi olla siellä ”lomavankilassa.”

Sitä vaimo ei tiennyt, että Kaukolta oli voimat loppu. Väsyneet aivot toivat Kaukon mieleen ajatuksen, että: ”Miksi kärsiä tuskia, koska siihen oli olemassa ratkaisu”? Hän tekisi sen heidän molempien puolesta.

Tuula nukkui nyt rauhallisesti. Mies nousi ylös ja meni lääkekaapille - unilääkkeitä ja paniikin hoitoon tarvittavia pillereitä. Hän avasi purkit ja jauhoi pillerit vesilasiin. Laski lämmintä vettä lasin täyteen ja sekoitti. Sisältö näytti valkoiselta sakalta. Tuula heräsi tunnin kuluttua. - Kauko tuo juomista! Minua janottaa.

Mies nosti hellästi vaimon päätä ja juotti sakkalasin hänelle.

- Hyi, miten pahaa. Mitä sinä minulle juotit?

- *Se lääkäri antoi tällaista jauhetta siksi, ettei vatsa menisi sekaisin kipulääkkeestä. Nuku rauhassa rakas.*

Samalla hän silitti vaimonsa hiuksia. Hetken kuluttua Tuulan kasvot näyttivät rauhalliselta. Hän näytti kauniilta sekä hengitti hiljaa ja rauhallisesti. Kauko kävi hakemassa autosta hinausköyden ja asteli määrätietoisesti makuuhuoneeseen. Vaimo nukui, eikä ollut herännyt edes ulko-oven aukaisuun. Mies teki silmukan köyteen ja pujotti sen kaulalleen. Hän kävi suutelemassa vaimonsa huulia, joka ei siihen erikoisesti reagoinut. Kaikki oli valmista vai oliko?

Viimehetken peruutus. Kauko tajusi, ettei hänellä ollut oikeutta päättää vaimonsa elinpäivistä. Mies painoi vaimonsa hätäranneketta ja toivoi, että apu ehtisi ajoissa.

Hänellä itsellään ei ollut mitään mahdollisuuksia, joka tapauksessa häntä tultaisiin syyttämään murhasta, jos olisi elossa. Kauko meni ulos ja edelleen varastohuoneeseen.

Sinne oli pultattu mattojen kuivausta varten tukeva teräsputki. Hän otti nurkasta jakkaran ja kiinnitti köyden vapaan pään putkeen.

- *"Anteeksi Luojani," sanoi Kauko ja hyppäsi jakkaralta.*

Joke luki entisen kotikaupunkinsa traagisesta tapahtumasta. Suljettuaan kännykän, hän jäi miettimään läheistä sukulaistaan, joka toimi omaishoitajana. Vieraillessaan kesällä Varkauden kesäasunnollaan, Joke oli huomannut, kuinka sidottuna omaishoitajana toimiva oli hoidettavaansa. Tavallaan hän oli hoidettavansa vanki.

Vaihtoehtona oli tietenkin anoa elämänkumppani laitoshoitoon, mutta se olisi ollut kumppanin hylkäämistä. "Toveria ei jätetä," hän oli kuullut veljensä sanomana.

Joke nousi parvekkeeltaan ja kiiruhti vessaan. Ironisesti hän ajatteli, että alapään vaivat oli annettu hänelle rangaistuksena nuoruusvuosina tehdyistä tyhmyyksistä.

JOKE 1962

Neljäntoista ikäisenä olin kuullut isompien poikien juttuja yhdynnästä, mutta minulle sellaiset miestenpuuhat oli täyttä utopiaa.

Minulla oli mahdollisuus lisätä tietämystäni kesällä 1963.

- Juhannusaattona koulutoverini Pekka kurvasi pihamaallemme. Hän kertoi tohkeissaan, että - nyt lähdetään naisiin. Lajunsuoran metsikössä on kaksi naista valmiina.

Pekalla oli kondomeita taskussa ja hän neuvoi minua, että ensin rullataan se pakkauksen sisällä oleva kumi kikkelin päälle. Ammattimiehenä, hän kertoi naisilla olevan vehkeissään kolme reikää. Ylin on pissireikä. Siihen ei saa panna. Sen alla on se himokolo, joka suorastaan imaisee sisään.

Pekka antoi yhden pakkauksen minulle. Sulloin sen farkkujeni takataskuun. En kehdannut kysyä, mikä se alimmainen reikä oli? Mitäs sillä väliä. Hyppäsin Pekan mopon takatelineelle ja päriselimme kohti Lajunsuoraa.

Olihan siellä kaksi tyttöä tupakalla metsikössä, tunsin ne rinnakkaisluokkalaisiksi, joilla oli meikkiä kasvoillaan ja maalatut kulmakarvat. Toverini tarjosi minullekin Bostonin ja sytytimme ne ennen kuin menimme heidän luo. Meni jutteluksi, koska tytöt eivät tehneet elettäkään vaatteiden riisumisesta.

Tunnelman virittämiseksi keksin sanaleikkejä, joita olin kuullut välitunneilla. Kysyin toiselta tytöltä tiesikö hän mitä tarkoittaa: ”Nuhassa pissiminen.” Ei tiennyt, joten selitin, että vaihdetaan sanojen etutavut keskenään, joten se tarkoittaa: ”Pihassa nussimista.”

Tytöt kikattivat ja keksimme uusia sananparsia.

Viimein rohkaistuin ja esitin, että näyttäisin erään tuhman esineen takataskustani, mutta sitä ei saanut nähdä kuin yksi kerrallaan tuossa lepän takana. Tummempi tyttö seurasi minua ja istuimme sammalmättäälle.

- Silmät kiinni ja laske kahteenkymmeneen, ehdotin ja kaivelin takataskuani.

Päästyäni viiteentoista, hän kiljaisi ja hyppäsi pystyyn. Tempoi paitaansa ja housujaan pois päältään. Sitten hyppäsin minä ja tein samoja temppuja. Olimme istuneet vahingossa keltiaispesään.

Pekka ja vaalea tyttö luuli, että nyt tapahtuu jotain intiimiä. Ei tapahtunut. Saatuamme muurahaiset iholtamme vedimme vaattemme nopeasti yllemme ja poistuimme tielle raapimaan itseämme. Pekka harmitteli kovasti, kun tytöt lähtivät polkemaan pois päin. Minulta oli miehiset haaveet haihtunut, kun takapuolta ja sääriä kirveli keltiaisten puremat.

Kaverini harmitteli, että nyt olisi ollut varma saanti, ellen minä olisi vienyt sitä toista tyttöä kusiaispesään. Kondomia en luovuttanut pois. Se pysyi käyttämättömänä vielä vuosikausia.

*

JOKE 1982

Stavangerissa Norjassa oli japanilaisen tankkerin valmistus puolivälissä, kun Aker ilmoitti, ettei tarvitse enää alihankkijoita. Hitsarit ja asentajat saivat mahdollisuuden siirtyä telakan vakinaisiksi työntekijöiksi. Meille suomalaisille se tiesi päivärahojen ja ilmaisen kolmen viikon välein suoritettavien lomalentojen loppua. Olin työskennellyt porauslauttojen valmistuksessa lähes kolme vuotta. Nähnyt, kun kaatunut majoituslautta Alexander Kjelland hinattiin satamaan. Surmansa saaneita oli 123. Lautta oli ylösalaisin ja siitä oli näkyvissä vain ehjänä säilyneen jalan sienimäinen ulommainen osa. Myös katkennut jalka oli saatu rantavesiin.

Norjassa seurustelin Helenin kanssa lähes kaksi vuotta. Hän oli ammatiltaan sairaanhoitaja ja tutustumisemme tapahtui minulle epäsuotuisissa olosuhteissa:

”Aamulla oli krapula. Huikkasin pari suullista, joka helpotti heti. Mutta puolilta päivin oli otettava lisää. Sunnuntai menikin tissutuksessa raakaa viinaa. Maanantaiaamuna en kyennyt töihin. Töistä oli luvallista olla poissa kolme päivää ilman lääkarintodistusta. Vatsaa poltteli ja helpotti heti, kun otti huikan. Vatsanpolte tuli puolentunnin välein. Ajattelin, että vatsassa on jotain vialla. Illalla tuli kaverit töistä ja minä makasin sängyllä vatsaani pidellen. Ei ollut voimia nousta seisaalleen. Yritin vakuuttaa kavereilleni, että vatsakivut eivät johdu viinasta. Yksi kavereistani oli norjan-kielen taitoinen.

Minut toimitettiin kaverieni avustamana sairaalan ensiapuun. Aluksi he eivät aikoneet ottaa sisään. Kun vatsaani kouristellen vaivuin lattialle, he nostivat minut työntövuoteelle ja siirsivät sermin taakse odottamaan lääkäriä. Käsivarteeni oli teipattu tip-paletku yhdistyneenä telineessä riippuvaan isoon pulloon. Kaverini poistuttua voihkin sängylläni. Pian tuli nuorehko naislääkäri tutkimaan tilaani. Hän alkoi tehdä kysymyksiä englanniksi ja muutamien osien vastata, olinhan opetellut kieltä hiukan. Kokeili vatsaani ja kysyi tuntemuksiani. Sinä yönä sain kolme rauhoittavaa pilleriä, vaikka olisin halunnut niitä tunnin välein. Nukahdin välillä ja aina herätessä vatsaa poltti.

Aamulla minut vietiin huoneeseen, missä lisäksi makasi vanhempi mies. Hänen sänkynsä oli ympäröity läpinäkyvillä harsoilla.

Kohta tuli nuori sairaanhoitaja ja otti kädestäni kiinni ja sanoi:

- I am Helen, What is yours name?

Hän oli luontevan oloinen ja kokeili kuumetta otsaltani ja hymyili kokoajan. Hän jututti minua englanniksi. Ilmaisi, että oli huolissaan, koska pian tuovat paksun letkun nieltäväksi. Niinhän siinä kävi, että minä jouduin nielemään letkun, millä he tarkkailivat vatsani sisustaa. Helen oli kokoajan vieressä ja katsoi osaaottavasti, kun vatsani tähystystä suoritettiin. Operaation jälkeen hän poistui ja tuli kohta takaisin selittämään, ettei mitään vakavaa löytynyt vatsastani. Antoivat pillerin ja jotain valkeaa nes-

tettä. Oloni oli vieläkin kurja ja ainut ajankulu oli yksinäinen mietiskely.

Seuraavana aamuna Helen tuli taas hymyilemään. Me katsottiin toisiamme silmiin ja tunsin ihastuvani. Verhojen takana oleva mies katseli meitä lempeästi.

Kolmantena päivänä oli minun kotouttamisen aika. Helen tuli hyvästelemään. Esitin, että voisimmeko tavata, vaikka aseman kahvilassa. Hän nyökkäsi ja ehdotti tapaamista ylihuomiseksi asemalla ja tulisi sinne naisystävänsä kanssa, kun kahvilassa kävi joskus epämiellyttäviä ihmisiä.

Siitä alkoi seurustelumme. Helen vieraili Puurtilassakin jonkun kerran. Me seurustelimme noin kahdenvuoden ajan. Sitten Norjan tulli pyysi poistamaan Mersun maasta, koska se ei ollut Norjan rekisterissä. Ei auttanut, vaikka Helen kävi tullissa pyytämässä ymmärrystä. Minun oli mietittävä sitä, että alihankkijoiden työt loppuvat pian ja jäisinkö asumaan Helenin kanssa norjaan? Tulin sellaiseen tulokseen, että Helen löytäisi nopeasti uuden miehen ja minä palaan Suomeen. Nyt päätös oli tehty ja meidän suhde loppui suomeen palautumisen myötä.

*

JOKE 1983 - 1984

Norjasta palattuani hakeuduin reissutöihin. Porvoossa Nesteen jalostamolla oli kuuden viikon seisokki.

Hakivat asentajia lämmönvaihtimien puhdistukseen. Työmaapäällikkö otti minut hommiin. Kuultuaan, että olin koneteknikko koulutukseltani, niin ehdotti työnjohtotehtäviin.

Johtuiko se hienosta autostani tai jostakin muusta, sitä en tiedä.

Firman pääpaikalle sisäsuomeen oli palkattu uusi toimitusjohtaja, joka vierailikin työpaikallamme.

- Sanoin toimitusjohtajalle, että täällä tarvitaan suuri muutos ennen kuin toimipiste saadaan tuottamaan. Esitin hänelle suoraan sanoin, että ottaisin asian haltuuni.

Vakuudeksi siitä esitin, että oma palkkani olisi sidottu toimipisteen tuottoon. Ei peruspalkkaa vaan palkka tuoton mukaan. Puolentunnin keskustelumme jälkeen minut nimitettiin työmaapäälliköksi.

Ensimmäisenä tehtäväni annoin lopputilin entiselle. Erotin toisen sihteerin ja määräsin kaksi urakkamiestä laskutustöihin. Vastarinta oli kovaa. Tuntihommiin joutuneet uhkasivat ottaa loparit.

Yksikään ei ottanut lopputiliä. Parille miehelle annoin kenkää juopottelun vuoksi. Toimipiste saatiin tuottamaan.

- Vuotta myöhemmin, mokasin itseni pahasti.

Minulla oli tanssikaveri Porvoossa, kerran hän ei tullutkaan ja tansseissa tapasin naisen, jonka kanssa menikin kolme vuorokautta.

Selvittyäni sanoin itseni irti, koska en antanut itselleni anteeksi ryyppäämistäni. Olin ajatuksiltani perfektionisti. Niin päättyi se unelmatyö siihen.

Myöhemmin, kun firman omistaja ajoi yhtiönsä nurin ja toimitusjohtaja perusti uuden yhtiön. Silloin tarvittiin taas minun apuani.

*

JOKE 1988

Oli juhlimisen aika. Suunnittelemani ja valmistamani 12-metrinen teräsvene oli lähtenyt tilaajalle. Tilaaja oli antanut melkoisen viinalastin lisäpalkkioksi. Ne viinat olivat ylimääräisiä, koska olin jo ostanut itselleni ilolientä juhannuksen viettoa varten. Kerroin vaimolleni Rajalle, että kävisin toimistollani, minkä jälkeen tulisin viettämään yhteistä juhannusta mökillämme.

Toimistoni vierellä asui Turo vaimoineen. Heidän pihaansa kurvasi auto, josta tupsahti nuorisoa pihalle kyselemään viinaa.

Pian he tulivatkin pihalleni kyselemään, löytyisikö minulta ilolientä? Turo oli varmaan kertonut, että minulta saattaa löytyä. He kyselivät olisiko minulla myydä yksi pullo juhannuksen iloksi?

Puhuja esitteli itsensä Repeksi, ojensi kätensä sekä kertoi toisen kaverin nimeksi Arska ja heidän morsian oli Pirjo. He kätelivät minut kohteliaasti.

Vastasin olevani Joke.

Nuoret vaikuttivat ystävällisiltä ja mukavilta. Kerroin, etten myy viinaa, mutta voin tarjota, jos heille kelpaa. Innostuin avaamaan autoni takakontin ja sanoin, että olin kylläkin menossa mökilleni ryyppäämään.

Nuoret katselivat viinapullojen määrää ja sanoivat, että noista riittäisi heille kaikille iloa ja Pirjolta saisimme muut ilot. Pirjo innostui ja ehdotti, että lähdetään jonkin saaren rantaan viettämään juhannusta.

Mikä ettei? Raija ei pitänyt ryyppiskelystäni, joten Pirjon ehdotus oli ok. Arvasin toki, että minun viinat juotaisiin, mutta hyväksyin sen mielessäni. Kävimme pyytämässä Turoilta soutuveneen ja kupoliteltan lainaksi. Virvokkeet ja lenkkimakkarat löytyivät takakontistani.

Soutelimme Haijanselkää myöten Timanttikalliolle. Se oli hyvä paikka retkeillä. Matala kallioranta ja takana suojaisa leirintäpaikka.

Paistattelimme auringossa. Parin tunnin jälkeen Repe ja Arska sammuiivat kalliolle. Pirjo käpertyi minua vasten ja ehdotti telttaan menoa. Arastelin vähän, mutta Pirjo kuiskutteli, että häntä panettaa. Teltassa kerroin nuorikolle, ettei minulla ollut kondomia.

- Ei se haittaa, olen raskaana eli venttaan Repelle tenavaa.

- Tietääkö Repe? kysyin.

- Joo, kyllä se tietää. Se sanoi, ettei halua tenavaa eikä naimisiin kanssani. Mieluummin se kähmii tuon Arskan kanssa. Äläkä kysele enempää vaan pane minua.

Nujusimme siinä aikamme, mutta alapääni ei jäykistynytäkään, joten lemmiskely ei onnistunut. Pirjo otti huikan pullosta, veti housut jalkaansa sekä käänsi selkäänsä minulle. Pettymyksen kunniaksi minäkin otin ryypyt ja pian nukahdin humalaiseen uneen.

Pirjoa ei nukuttanut heti. Hänelle tuli huono omatunto, kun oli aikonut pettää Repeä. Olipa hyvä, ettei Jokella seisonut. Repen kanssa lemmiskeltiin useimmiten humalassa. Joskus se halusi panna peppuun. Repen mieliksi, Pirjo teeskenteli tykkäävänsä siitä, vaikka se tuntuikin vastenmieliseltä. Pirjon teki mieli haukata jotain.

Hän kaivoi eväskassista lenkin puolikkaan ja katkaisi sen kahtia. Okei - revin kuoret ulkona, hän ajatteli. Nousi ja kurkisti oviaukosta ulos. Poikia ei näkynyt kalliolla. – Kakistelua kuului teltan takaa. Hieman vahingoniloisena Pirjo ajatteli, että herrat oksentelevat liikoja viinoja sisuksistaan.

Varovasti hän hiipi ääniä kohti, aikomuksenaan säikäyttää kave-reita.

Näky salpasi Pirjon hengityksen, sitten adrenaliini sai hänet huutamaan solvauksia.

Arska kakisteli polvillaan. Repe kiskoi kaveriaan tukasta alastonta lantiotaan kohti. Sperma valui Arskan suupielestä. Pirjo huusi mielettömän raivon vallassa: ” Eipä tule ainakaan kumppani raskaaksi, kuten minä. Hei. – Kuulkaa kaikki – Täällä on yksi impotentti ja kaksi homoa.”

Repe tiuskaisi, että akka pitäisi turpansa kiinni. Vakuudeksi pyöryytti Pirjon ympäri ja laittoi kämmenensä hänen suunsa eteen. Morsian yritti purra ihoa ja Repe kirosi. Hän kiskaisi makkaramöykyn käteensä. Kun Pirjon suu vapautui kirkumiseen, niin Repe sulloi möykyn tytön suuhun. Irrotti otteensa suun edestä ja vannotti, ettei Pirjo enää huutaisi.

Morsian kakisteli ja juoksi suoraan veneelle. Tyrkkäsi sen vesille ja hyppäsi etutuhdolle. Vene liukui muutaman kymmenen metrin päähän. Pirjo haparoi kaulaansa ja tuupertui veneen pohjalle. Arska syöksyi veneen perään, ui sen kiinni ja kiipesi veneeseen.

Hän näki kuinka nainen takoi kaulaansa ja kurkkuaan. Repe huusi, että Arska meloisi veneen rantaan. Pirjo ei hengittänyt eikä sydänäänäni kuulunut. Pojat olivat kauhuissaan.

- Mitä teemme? kysyi Arska.

- Sanotaan, että teltasta tultuaan se hyppäsi veneeseen ja alkoi meloa selälle päin ja huusi, että häntä ei raiskata. Sillä oli jotain kädessään. Näytti lenkkimakkaralta. Sitä se ahtoi suuhunsa ja alkoi kakistella. Älysimme heti, että se oli tukehtumassa ruokaan. Uin veneelle niin nopeasti kuin pääsin. Hakkasin selkään, mutta ei se auttanut. Sitten meloin veneen rantaan. Sitten Joke tuli teltasta ja alkoi huutaa apua. Selitti Repe toverilleen.

Nyt on pakko valehdella Jokelle, jottei meidän jutut tule julki-seksi. Ajattele mitä häpeää saisimme kokea koko elämämme.

Arskalla oli itku kurkussa, hän nyökkäsi suostumukseksi.

Taisin ottaa hiukan liikaa, koska seuraava muistikuva oli, että olin yksin teltassa. Konttailin ulkoilmaan. Repe ja Arska oli veneessä.

- Missä Pirjo? huusin.

- Pirjo ei hengitä, Repe huudahti.

Luulin, että Pirjo oli ollut veden alla ja hukkunut. Juoksin kii-reesti avuksi ja huusin apua täysin keuhkoin. Pirjo makasi veneen pohjalla liikkumattomana. Nostin leukaa ja puristin sie-ramia vasemmalla kädellä ja puhalsin kaksi kertaa. Rintakehä ei liikkunut.

Avunhuutojen myötä paikalle kiirehdi pikaisesti myös poliisi-vene, minkä miehistö oli ammattitaitoista väkeä elvytyksessä. He huomasivat, että henkitorvessa oli jotain tukosta. He pyöräyttivät Pirjon mahalleen ja karhunotteella riuhtaisivat pallean kohdalta. Suusta tippui jotain. He kuuntelivat sydänäänäni ja pudistelivat päätään.

Olin kauhuissani. Poliisit kantoivat Pirjon veneeseen jatkaen painelua ja tekohengitystä. Poliisi pyysi meitä jäämään paikalle. Jäimme Repen ja Arskan kanssa istumaan kalliolle.

- Mitä tapahtui? kysyin.

Tämän fiktiivisen kertomuksen juuret yltävät 1900-luvun tapahtumiin. Identiteettinsä vaihtanut ja tappoon syyllistynyt mies pakenee Viron kautta Suomeen. Entisaikojen häpeälliset mieltymykset ovat nykyisin hyveitä.

Suomikin on muuttunut. Sukupuolen tai ihonvärin mukaan nimittely on kiellettyä. Vanhempia elossa olevia kutsutaan riski-ryhmäläisiksi. Vuonna 2020 eurooppaan levinnyt koronavirus on tappanut syyllisiä kuin syyttömiäkin.

Rikollisten toimintaa se ei pysäytä. Raiskaukset, huijaukset ja huumeiden salakuljetus työllistää myös pienten kaupunkien poliiseja. -Huijarit tunkeutuvat vanhusten kotiin tekeytymällä omaishoitajien avustajaksi. Siitä saa alkunsa tapahtuma, joka vaikuttaa vanhuspäiviään viettävän Jokenkin elämään Las Palmasissa.

BoD

www.bod.fi

